

העם

תכלה שנה וקלחותיה

מה היה הרגע העצוב ביותר של תשכ"ו? מה היה הרגע המשמח ביותר? מה מאחלים תושבי ישראל לעצמם לקראת תשכ"ז?

העולם הזה שאל כמה עשרות אנשים מי שכבות שונות שאלות אלה. הנה התשובות האופייניות:

● **יהודה ויסקמן** (מנהל כללי של חבי ארלוזורוב במפא"י):

"הדבר הגרוע ביותר בשנת תשכ"ו היה הפילוג במפא"י, ואילו הדבר היפה ביותר היתה פגישת נשיא ארצות הברית עם נשיא ישראל. אני מאחל לשנה הבאה שתתגבר על האבסלה, ולהצלת התוכנית הכלכלית."

● **פנינה זרצמן** (עסנתרנית):
"הרגע החמור ביותר היה לראות ולהיחזק שזו לא מדינה חופשית. לשמוע את הישמעות בין המפלגות. הרגע המשמח כשי-

מנהל גיבתון

מברק של תשע מלים

ראיתי שההרפתקן אייבי נתן חי. מה שאני יכולה לאחל: שתחזור מידת-הערכים והפרופרציות בכל השטחים, שאיבדו את צורתם."

● **יהוקאל סהר** (מפכ"ל המשטרה ל-שעבר):

"אני מאחל לשנה החדשה שלא תהיה עוד מלחמת-אחים."

● **שלמה ברישביט** (שחקן):

"הרגע החמור ביותר היה הגול השני של נבחרת גרמניה נגד אנגליה, במישחק-הגבר על הגביע העולמי. הרגע היפה ביותר היה הגול הרביעי של אנגליה נגד גרמניה, ב-מישחק זה. אני מאחל לשנה שתבוא של תהיה גרועה מן השנה שחלפה."

● **נחום ארדן** (שומר):

"הרגע הכי גרוע היה כשפטריו עובדים. הרגע השמח היה כשהגיע המיג העיראקי לארץ. אני מקווה שסוף-סוף יהיה שלום עם הערבים."

● **שמואל צמח** (אמרגן):

"הרגע המשמח היה הרגע בו נולדה בתי. הרגע החמור היה זה שבו היתה צפויה מלחמה עם סוריה, בגלל התקרית בכינרת. אני מצפה בשנה הבאה למתינות. מתוך מתון — אבל בטוח."

● **יצחק נבון** (חיכ"ר):

"הרגע הטרגי ביותר — נצחון המערך ב-בחירות. היפה ביותר — צעדת ארבע הימים. אני מאחל לעצמי שהמצב בארץ יהיה כליכך טוב שלא יהיה לי, כאיש אופוזיציה, מה לומר."

● **מנחם גולן** (במאי ומפיק סרטים):
"אני מאחל שהמצב הכלכלי והבטחוני ר-המדיני יהיה כליכך טוב, שכל אחד מאיתנו יוכל להגשים את שאיפותיו. היו לי רגעים

קשים בזמן הסרטת הסרטים. אבל הרגע היפה ביותר היה כאשר גיליתי שחקנית — את פורטונה."

● **מחדכי נמיר** (ראש עיריית תל-אביב):

"אני באמצע ישיבה. אין לי זמן לחשוב. אבל אני מאחל קיום כל מישאלות הלב של עמנו בישראל ובתפוצות."

מלביזיה

נצי"ח ישראל לא ישקר

אורח אחד לפחות הוכיח השבוע, כי כדאי לקחת את החלטות הממשלה ברצינות. לפעמים יוצא מהן משהו חיובי. משהו שהוא לטובת אורחי המדינה.

האורח נקרא חנוך גיבתון — מנהל שירותי-השידור — וההחלטה שאותה לקח ברצינות, היתה החלטת הממשלה להתייר לקול-ישראל לעסוק בהכנות כלליות ל-קראת הקמת טלביזיה כללית בישראל.

לתכנון, לייצוף ולהדריך. מרבית עובדי הרדיו ראו אמנם, בהחלטה זו, דרך עדינה להיפטר מהטלביזיה הכללית, או לפחות לדחות את הקמתה לעוד כמה שנים, אך לא כן גיבתון. מנהל שירותי השידור נמוך-הקומה ועבי-הגבות התקשר עם שניים מעמיתיו בחו"ל, ביקש מהם כי ב-מיסגרת ההכנות הכלליות עליהם דיברה ה-ממשלה, יבדקו איוו חברה גדולה, מבין ה-מפורסמות בעולם, תיאור להתקשר בהסכם עם ישראל, כדי לקדם את עניין הטלביזיה. השניים: צבי גיל, שליח קול-ישראל בארצות הברית, ונחום שמיר, הציר הכלכלי בשגרירות ישראל שם.

גיל ושמיר בדקו כמה אפשרויות, דיווחו לבסוף לגיבתון כי החברה האמריקאית ה-נודעת טייבאס מוכנה לייצוף, לתכנן ו-להדריך צוותות ישראלים לשם כך.

הדיווח רומם את רוחו של מנהל שירותי השידור, והוא הורה להם לשמור על הקשר שיצרו ולנסות לשרטט עם נציגי החברה טיוטת הסכם על כך. גם את הבקשה הזו מילאו השניים, וגיל הבריך לבסוף לגיבתון, כי "נחום מציע שתלחץ על זנדברג ותספר לו על העניין."

פירושו של המיברק בן תשע המילים היה ברור לגיבתון מיד, שכן היה זה סימן מוסכם בינו לבין גיל, לפיו עליו להודיע למשה זנדרברג, יועצו הכלכלי של שר האוצר והממונה על התקציבים במשרד-האוצר, כי ההסכם כמעט מוכן, ולהעמידו על-ידי כך בפני עובדה מוגמרת. השיקול שהייתה את נצי"ח (נחום, צבי וחנוך): הממשלה לא תעז לסגת מן ההסכם בשלב זה, ביודעה כי ביטלו יגרמו לשערוריה בינלאומית. לא חברה כי טייבאס תרשה לנציגי ישראל לשחק עימה במחבואים.

ואכן, כך היה. ההסכם הרישמי נחתם ה-שבוע. היה זה אחד המאורעות החשובים של שנת תשכ"ו.

דעות

גינצבורג כותב לגינצבורג

פרופסור (לכימיה) דוד גינצבורג, מי ש-היה נשיא-בפועל של הסכניון וכיום נשיא החברה הישראלית לכימיה, דפדף בירחון חברת ים המלח כשלתע ניתר ממקומו. באחת הכתבות גילה כי משהו ציין ש-הברום מסריח נורא. וזה שכתב את זה לא היה סתם משהו. זה היה סגן-מנהל ענף הברום בים המלח, אריאל גינצבורג.

ביוזנית זה אחרת. הפרופסור לא התעצל, ישב וכתב לבאר-שבע:

"אני בטוח שהוא (הברום) מסריח נורא. אולם אני בטוח כי הוא קורוזיבי נורא ואולי הקורוזיה של הרקמות העדינות של החוטמים העדינים של בני-האדם, זה ה-גורם להרגשת סרחון שהוא נורא!"

לאיש הברום היתה תשובה מוכנה.

כתב גינצבורג מבאר-שבע לגינצבורג מ-חיפה:

השם של היסוד ברום בא, כידוע, מן המלה היוונית ברומוס וברומוס פירושו מסריח.

הפרופסור נכנע. הודה הוא במכתב המס-כס את ההתכתבות: "מכל מלמדי השכלתי. ממכתבך למדתי דעתן של הדיוטות על ריחו של הברום, אף אם ההדיוטות היו יתנים."

גיורא גודיק מציג:
בחסות ה.מ. שגריר פולין בישראל
להקת הפולקלור הממלכתית של פולין
במחול זומר

125 משתתפים

סלונסק Slask

הנהלה מוסיקלית: פרופ' סטניסלב הדינה
כוריאוגרפיה: פרופ' אלבירה קמינסקה
היכל התרבות

בכורה: מוצ"ש 17.9 ב-7.30-9.30
גאלה: יום א' 18.9 ב-8.30
יום ב' 19.9 ב-7.00 לצה"ל
ב-9.30 לקהל הרחב

חיפה אולם "תמר"

יום ג' 20.9 ב-8.30 יום ד' 21.9 ב-8.30
כרטיסים: בתל-אביב: "כנף", "רוקוקו", "לא", "במה",
"שרותרון", "אגניון", "רויבה", "מסק",
בחיפה: "נובה".

פרסום אדיאב

אינך חייב להביא גרבי "מרסי" לכל אחת

אם ידידות רבות לך, עליך להביא את גרבי "מרסי" כמתנת חג רק לצעירות וליפות שביניהן. הן זקוקות למתנה זו בראשית העונה והן שתודינה לך על כך מעומק לב. וזה טבעי: ששה גרבי "מרסי" קריסטל בודדים ושניים, הארוזים בארנקון המהודר, משמשים לאשה המקפידה על צורתה כמו חמישה זוגות גרביים רגילים וכך מובטחת לה הופעה זוהרת לזמן ארוך. (את מחזיקי המפתחות המקורי, עם הנוף הצרפתי, המצורף כשי לחג לכל ארנקון "מרסי" — תוכל לשמור לעצמך או למען הבן).

עוד בימי קדם

הוכיח הדלק (פטרול) את פעולתו היעילה בטפול שער הראש. הדלק נותן לשרשי השער את האלמנטים הדרושים לו, וזהו התנאי החשוב ביותר לשמירה על אורך חיי השער כבימי נעורים. המדען הצרפתי האן (HAHN) לקח כיסוד את תכונות הדלק, הוסיף אלמני-טים פעילים והמציא נוסחה אידיאלית לטיפול בשער ובעור הראש, על בסיס מדעי. ללא תעמולה רעשנית כבשה מקום נכבד בכל רחבי תבל תחת שמו של מציאה פטרול האן. (PETROL HAHN) אנו ממליצים על פטרול האן כתכשיר האידיאלי לשמירת רעננותו, עושרו ויופיו של השער, ולמניעת נשירתו.